

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДАРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 9 (2732)

2018 рік

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

Редакційна колегія

Головний редактор – ректор НМетАУ член-кореспондент НАН України професор **Величко О.Г.**

Заступники головного редактора: перший проректор д.т.н., професор **Іващенко В.П.**

проректор з наукової роботи д.т.н., професор

Пройдак Ю.С.

проректор з науково-педагогічної роботи д.т.н., професор

Шатоха В.І.

фахівець навчально-наукового центру, к.т.н., доцент

Никифорова Н.А.

Відповідальний редактор – **Никифорова Н.А.**

Секретар редакції – методист навчально-наукового центру **Ізюмська А.Ю.**

Члени редколегії: доцент кафедри електрометалургії к.т.н. **Жаданос О.В.**

декан гуманітарного факультету к.х.н. **Клімашевський Л.М.**

доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів к.т.н. **Коверя А.С.**

голова ради студентів студентка групи МЛ03-14 **Гамова А.В.**

заступник голови профкому, доцент кафедри прикладної механіки к.т.н. **Селегей А.М.**

директор бібліотеки **Фахрутдінова С.М.**

керівник навчально-наукового центру, к.т.н. **Ясєв О.Г.**

Публікацію газети відновлено в рамках виконання спільного європейського проекту Темпус "Центри провідного досвіду для молодих вчених" (CERES) 544137-TEMPUS-1-2013-1-SK-TEMPUS-JPHES

Co-funded by the
Tempus Programme
of the European Union

Centres of Excellence for young REsearchers

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

КАФЕДРИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ НМетАУ 70 РОКІВ

<i>Святкуємо разом з академією</i>	<i>3</i>
<i>Історія кафедри.....</i>	<i>3</i>
<i>Урочистості</i>	<i>7</i>

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ТВАРИН

<i>Осінь – настав час добра</i>	<i>9</i>
---------------------------------------	----------

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

<i>Ще раз про студентське самоврядування</i>	<i>11</i>
<i>Профорієнтаційна робота: погляд студента</i>	<i>12</i>
<i>Стипендіальна програма «Завтра. UA»</i>	<i>13</i>
<i>Ніч першокурсника</i>	<i>15</i>
<i>Неймовірний матч</i>	<i>15</i>
<i>Спортивні новини.....</i>	<i>16</i>

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

<i>Моніторинг реалізації проекту Erasmus+ EDUQAS</i>	<i>16</i>
--	-----------

З ІСТОРІЇ МЕТАЛУРГІЇ

<i>Метали в прикладному мистецтві середньовіччя. Частина 1.....</i>	<i>18</i>
---	-----------

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

<i>До 95-річчя від дня народження І.Ю. Лева (1923 – 2014)</i>	<i>21</i>
<i>До 105-річчя від дня народження А.К. Алексеєва (1913 – 1979).....</i>	<i>255</i>
<i>Згадуючи улюбленого декана</i>	<i>255</i>
<i>Учитель, друг і покровитель студентів</i>	<i>26</i>
<i>Зустріч Нового року.....</i>	<i>27</i>
<i>Директор НДІ</i>	<i>27</i>
<i>Дуйбол</i>	<i>29</i>
<i>Пам'ять про цю прекрасну людину завжди зі мною.....</i>	<i>29</i>
<i>Ударник.....</i>	<i>29</i>
<i>Він допомагав завжди</i>	<i>30</i>

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ

<i>Про життєву філософію</i>	<i>31</i>
------------------------------------	-----------

КАФЕДРИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ НМетАУ 70 РОКІВ

Святкуємо разом з академією

Шановні друзі!

Від щирого серця вітаю вас з нагоди 70-річчя кафедри фізичного виховання!

Це свято всіх студентів, викладачів і співробітників, тих, хто змолоду завзято змагається, захищає честь свого навчального закладу, міста, України.

Стрімкий біг часу! У далекому 1948 році кафедра фізичного виховання стала самостійною кафедрою. За цей час багато студентів не тільки стали спеціалістами й здобули освіту, а стали і спортсменами-розрядниками.

Зараз ми пишаємося тим, що дали путівку в життя висококваліфікованим спеціалістам-металургам, серед яких було багато спортсменів вищого рівня, чемпіонів СРСР та України. Нинішнє покоління молоді також заслуговує на повагу! Серед них багато талановитих людей, які досягають успіху в навчанні та спорті.

Успіхи кафедри неможливі без взаємодії з адміністрацією, профкомом, деканатами, молодіжним комітетом, без почуття єдиної родини на кафедрі, творчого пошуку викладачів та їх відданості справі! Кафедра фізичного виховання має великий потенціал і можливості, щоб готувати як всебічно підготовлених спеціалістів-металургів, так і спортсменів для українського спорту.

Миру, злагоди, творчого натхнення всім ентузіастам фізичної культури і спорту!

Валерій ХАДЖИНОВ,
завідувач кафедри фізичного виховання,
заслужений працівник фізичної
культури і спорту України
[Перейти до змісту](#)

Історія кафедри

Як самостійний підрозділ металургійного інституту кафедра фізичного виховання заснована в 1948 році відповідно до Наказу міністерства освіти СРСР № 98 від 21.02.1948 р. та Наказом по Дніпропетровському металургійному інституту № 48 від 13.03.1948 р.

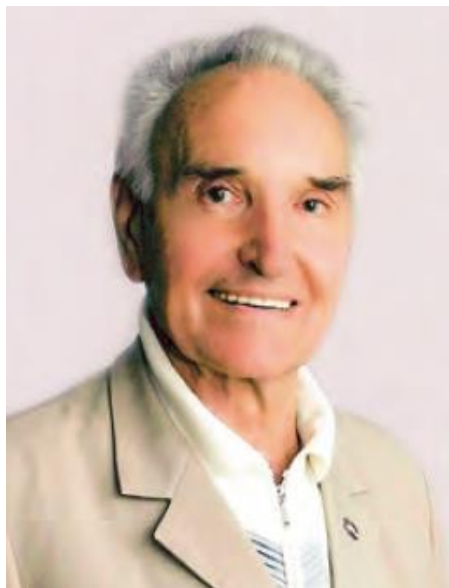
Кафедра здійснює фізичне виховання студентів у ході навчального процесу, а також використовує засоби і методи фізичної культури у позанавчальний час у спортивних секціях з різних видів спорту та оздоровчо-спортивних групах для студентів, викладачів, співробітників та членів їхніх родин.

Перший завідувач кафедри фізичної культури **Володимир Львович Левківський**, учасник Другої світової війни, за проявлену хоробрість нагороджений орденами і медалями, керував кафедрою з 1948 по 1970 роки. У 1970 році його змінив доцент **Валентин Васильович Миронець**, який керував кафедрою до 1999 року. З 1999 року і по теперішній час кафедру фізичного виховання академії очолює кандидат педагогічних наук, доцент, заслужений працівник фізичної культури і спорту України **Валерій Анастасійович Хаджинов**.

За роки існування на кафедрі фізичного виховання працювало багато відомих спеціалістів з фізичної культури та спорту – кандидати наук, доценти, заслужені тренери, заслужені майстри спорту, майстри спорту. Серед них кандидати наук Акімова А.К., Горбенко В.П., Хрипко Л.В.,

В.Л. Левківський

В.В. Миронець

доцент, заслужений тренер України Махінько М.П., заслужені тренери СРСР Майзлін І.Ю., Морозов А.М., заслужений тренер Росії Родос Л.А., перший майстер спорту з волейболу в Україні, суддя Всесоюзної категорії Великий С.С., суддя Всесоюзної категорії Вашеvник М.Є., чемпіонка СРСР з підводного плавання, майстер спорту Шапошникова С.С., почесні майстри спорту СРСР, чемпіони Спартакіади України Зимін Д.Д. та Горбик В.М., майстри спорту СРСР Ермілов Ю.П., Счастливец В.І., Куліков В.І., Тарасюк В.Г., Івков В.І., Очман Л.Ф., Стригунов О.М.

У період з 1965 по 1980 рр. кафедра фізичного виховання ДМетІ була одним з опорних центрів Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти УРСР з підготовки студентів-спортсменів вищої кваліфікації з легкої атлетики, баскетболу, класичної боротьби, академічного веслування та інших видів спорту.

Багато студентів-спортсменів, які в різні роки закінчили навчання, досягли згодом високих результатів у професійній діяльності: почесний ректор НМетАУ, академік НАН України Ю.М. Таран-Жовнір, голова РМ СРСР М.О. Тихонов, ректор НМетАУ, член-кореспондент НАН України О.Г. Величко, перший проректор НМетАУ професор В.П. Іващенко, голова НБ, віце-прем'єр України С.Л. Тігіпко, заступник міністра чорної металургії України Г.О. Бібік, заступник міністра важкого машинобудування СРСР Е.Я. Звижулев, начальник цеху НПО «Південмаш», лауреат Державної премії СРСР В.І. Москаленко, управляючий Інкомбанком С.М. Лаєвський, управляючий банком «Причорномор'я» А.В. Баранов, голова РНБО України О.В. Турчинов, заступник начальника обласного управління МВС В.А. Швидкий та інші.

Велика кількість спортсменів академії після її закінчення успішно захистили дисертації та продовжили науково-педагогічну діяльність в Національній металургійній академії України. Серед них хочемо відзначити декана гуманітарного факультету, кандидата хімічних наук Леоніда Михайловича Клімашевського, докторів технічних наук, професорів Владлена Сергійовича Ліханського, Адель Георгіївну Пригунову, Людмилу Харитонівну Іванову, кандидатів наук, доцентів Антона Володимировича Ашкелянця, Анатолія Павловича Мішалкіна, Миколу

Олексійовича Колбіна, Олександра Маначіна, Марію Олександрівну Рибальченко, Михайла Сергійовича Чемеринського, Володимира Федоровича Мазорчука та інших.

Деякі спортсмени після закінчення академії стали відомими тренерами в Україні. За підготовку спортсменів вищого рівня почесне звання заслуженого тренера України здобули спортсмени-випускники академії Ніна Іванівна Ковшова, Віталій Іванович Хорольський, Віктор Олександрович Авілов, Олександр Миколайович Пономаренко.

Зараз на кафедрі працюють кандидати наук, доценти Хаджинов Валерій Анастасійович, Чекмарьова Наталя Григорівна, неодноразова чемпіонка світу, заслужений майстер спорту України Єланська Олександра Олександрівна, заслужений тренер України Акимов Володимир Євгенович, багаторазова чемпіонка СРСР, почесний майстер спорту СРСР Зуєва Тетяна Василівна, майстри спорту Яланська Світлана Василівна, Мироненко Валентина Леонідівна, Максимов Андрій В'ячеславович, Пузирькова-Уварова Е.Д., старші викладачі Безденежних Сергій Васильович, Горянов Сергій Васильович, Дзюбенко Микола Іванович, Матлахов Михайло Валерійович, викладач Шатрова Олена Володимирівна. Велику роботу із забезпечення навчального процесу виконували лаборанти кафедри, ветерани праці В.А. Забуга, Г.А. Репіна, В.І. Хомайко, Л.І. Біліченко, О.П. Нагорний. У теперішній час цю роботу виконують О.М. Кулініч, О.Є. Синьова, Л.В. Бутенко.

Колектив кафедри фізичного виховання

Спільно зі спортивним клубом академії кафедра проводить велику організаційну роботу. Протягом багатьох років спортклуб є центром організації фізкультурної, туристичної та оздоровчої роботи в академії. Спортивний клуб у різні роки очолювали В.І. Шумяцький, М.Є. Вашевник, В.Л. Дорошенко, А.Я. Чорнобривий, В.І. Счастлівець, В.І. Івков. З 2010 року спортклуб академії очолює С.В. Яланська.

Активними спортсменами і пропагандистами фізичної культури багато років були академік О.П. Чекмарьов, професори К.П. Бунін, С.Ф. Чукмасов, С.Т. Ростовцев, В.С. Ліханський, І.Ю. Лев, В.Ф. Гончаров, В.Б. Охотський, доценти В.П. Черевко, М.А. Арзуманов. Сьогодні активними пропагандистами спорту залишаються професор кафедри покриттів, композиційних матеріалів і захисту металів І.Г. Рослик, завідувач кафедри обліку та аудиту В.Д. Зелікман, керівник навчально-наукового центру професор О.Г. Ясев, начальник відділу

кадрів В.С. Шифрін, заступник керівника навчально-наукового центру доцент В.Л. Бровкін, доценти Є.Л. Сорокін, А.В. Ашкелянець, Г.Ш. Кірія та багато інших.

У спортивному клубі академії культивуються понад 20 видів спорту, в яких студенти, викладачі та співробітники підвищують спортивну майстерність, беруть участь у змаганнях різного рангу – від міжфакультетських до міжнародних. У стінах академії навчалися багато спортсменів, які досягли високих спортивних результатів і стали чемпіонами і призерами Олімпійських ігор, світу та Європи. Це заслужений майстер спорту СРСР міжнародного класу, неодноразовий чемпіон СРСР, бронзовий призер Олімпійських ігор С.М. Лаєвський, чемпіони і призери першостей світу та Європи заслужені майстри спорту України В. Пікінер, М. Ігнат'єва, О.П. Косенко, К. Єланський, К. Деморецький, Ю. Шаповал, викладачка кафедри О.О. Єланська, гросмейстер І. Коваленко. Значних успіхів досягли і сьогоднішні студенти академії: учасниця Олімпійських ігор у Ріо де Жанейро (бадмінтон) Марія Улітіна, учасник III Юнацьких олімпійських ігор у Буенос-Айресі (бадмінтон) Данило Боснюк, володарі Кубка світу з кікбоксингу Олександр та Микола Ксензови, бронзовий призер Кубка світу з кікбоксингу Вадим Кучеренко, чемпіонка Європи з легкої атлетики Рима Гордієнко, срібний призер чемпіонату Європи серед студентів збірна команда академії з бадмінтону (тренер Зуєва Т.В.), неодноразовий призер Універсіад України збірна команда з легкої атлетики (тренер Дзюбенко М.І.), баскетбольна команда (тренер Безденежних С.В.), яка три роки поспіль входить до четвірки кращих студентських збірних країни.

У період навчання в академії почесне звання заслуженого майстра спорту отримали 7 осіб, майстра спорту міжнародного класу – 28 осіб, понад 100 осіб стали майстрами спорту СРСР і понад 100 осіб – майстрами спорту України. У теперішній час в академії навчаються 4 майстри спорту міжнародного класу, 15 майстрів спорту з різних видів спорту, 27 студентів академії входять до складу збірних команд України з різних видів спорту.

Одним із напрямів роботи кафедри є тісна співпраця з регіональним центром інвалідів «Інваспорт». Слід відзначити успішні виступи спортсменів-студентів Центру на міжнародних змаганнях вищого рівня. Указом Президента України за досягнення високих спортивних результатів на Дефлімпійських іграх, виявлені мужність, самовідданість та волю до перемоги, утвердження міжнародного авторитету України Юлія Шаповал, неодноразова чемпіонка і призер Дефлімпійських ігор, заслужений майстер спорту (легка атлетика) була нагороджена орденом Княгині Ольги. Таку ж нагороду отримали Марина Губанова та Катерина Масло (карате). Володимир Данильченко, Сергій Компанієць (легка атлетика), В'ячеслав Новіков (карате) були нагороджені орденом «За заслуги» III ступеня, а Олександр Діденко, Максим Кім, Андрій Раус (баскетбол) отримали почесне звання майстрів спорту міжнародного класу та ордени «За мужність» III ступеня.

У скарбничці нагород змагань міжнародного рівня студенти центру «Інваспорт» академії мають бронзову медаль Дефлімпійських ігор в Софії Михайла Єрьоменка (легка атлетика), дві срібні та дві бронзові нагороди Дефлімпійських ігор у Софії Андрія Карниша (плавання), бронзові медалі Дефлімпійських ігор та чемпіонату світу Олександра Діденка, Андрія Рауса та Максима Кіма (баскетбол), золоті медалі чемпіонатів Європи та світу серед паралімпійців, бронзову медаль Паралімпійських ігор у Ріо де Жанейро Дмитра Прудникова (легка атлетика), бронзову медаль Дефлімпійських ігор Володимира Данильченка (легка атлетика), золоту та срібну медалі Дефлімпійських ігор Марини Губанової (карате), золоту та срібну медалі Дефлімпійських ігор Катерини Масло (карате), золоту та бронзову медалі Дефлімпійських ігор і почесне звання майстра спорту міжнародного класу В'ячеслава Новікова.

З 1999 р. кафедра фізичного виховання стає одним із лідерів студентського спорту Дніпропетровщини, посідає одне з провідних місць серед навчальних закладів

Дніпропетровської області та України, неодноразово стає переможцем і призером серед ЗВО області в Універсиадах у комплексному заліку і оглядах-конкурсах з постановки навчального процесу та спортивно-масової роботи. Останніми роками входить до четвірки найкращих кафедр ЗВО України в республіканській Універсиаді у своїй групі.

У 2014-2015 навчальному році за підсумками стану організації роботи з фізичного виховання, результативності навчального процесу, організації фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи кафедра фізичного виховання НМетАУ посіла III місце серед усіх закладів вищої освіти України (наказ Міністерства освіти і науки України № 990 від 17.08.2016р.). Останні три роки поспіль кафедра фізичного виховання і спортивний клуб НМетАУ посідають I місце в обласній універсиаді.

З 1999 р. на кафедрі почався активний розвиток наукового і науково-методичного напрямку роботи. Викладачі кафедри досліджують і розробляють різні аспекти фізичного виховання. Працівники кафедри опублікували 1 монографію, 3 посібники з грифом МОНУ, 1 посібник з грифом академії, близько 200 наукових робіт. Видано також 38 методичних вказівок, зареєстровано 2 раціоналізаторські пропозиції, одержано 3 авторських свідоцтва на винахід, 2 свідоцтва про авторське право на твір. 4 викладачі захистили дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з фізичного виховання та спорту, 5 викладачів отримали вчене звання доцента.

Колектив викладачів кафедри фізичного виховання академії також проводить ефективну спортивно-оздоровчу роботу в спортивному таборі «Дружба», який неодноразово був переможцем Всесоюзних і республіканських оглядів-конкурсів з постановки спортивно-оздоровчої роботи у студентських таборах і був лауреатом Всесоюзного конкурсу ВДНГ СРСР. Зараз табір очолює старший викладач кафедри М.І.Дзюбенко.

Кафедра фізичного виховання успішно реалізує державну політику в галузі вищої освіти, виконує соціальне замовлення на випуск майбутніх спеціалістів з високим рівнем їх фізичної підготовки, сприяє вихованню гармонійно розвинених висококваліфікованих фахівців.

Валерій ХАДЖИНОВ,
завідувач кафедри фізичного виховання

[Перейти до змісту](#)

Урочистості

31 жовтня в академії відбулися урочисті збори, присвячені 70-річчю кафедри фізичного виховання. До колективу кафедри, студентів-спортсменів та гостей з вітальними словами звернулися ректор академії член-кореспондент НАН України Олександр Григорович Величко, декан гуманітарного факультету Леонід Михайлович Клімашевський, заступник начальника відділення Дніпровського обласного відділення з фізичного виховання та спорту Ігор Костянтинович Шкловський, декан факультету комп'ютерних систем, енергетики та автоматизації Лариса Миколаївна Савчук, директор студентського клубу НМетАУ Ельвіра Іванівна Біленко. Було сказано багато теплих слів та слів вдячності на адресу викладачів кафедри та студентів-спортсменів. О.Г. Величко передав завідувачу кафедри В.А. Хаджинову **Грамоти Дніпропетровської обласної Ради**, якими нагороджені колектив кафедри та особисто Валерій Анастасійович за вагомі результати у фізичному вихованні студентської молоді та підвищенні спортивної майстерності студентів. **Почесні грамоти Дніпровської міської ради** отримали доцент Чекмарьова Н.Г., старші викладачі Безденежних С.В. та Яланська С.В. **Грамотами НМетАУ** були нагороджені доцент Хаджинов В.А., старші викладачі

Кадри металургії № 9 (2018 р.)

Горянов С.В., Дзюбенко М.І., Зуєва Т.В., Матлахов М.В., викладачі Максимов А.В., Мироненко В.Л., Шатрова О.В., асистент Еланська О.О. Також **Грамотами НМетАУ** була відзначена праця провідного фахівця Кулініч Олени Миколаївни, навчального майстра Синьової Олени Євгенівни, лаборанта Бутенко Олени Володимирівни. І, звичайно, грамоти отримали студенти-спортсмени Данило Боснюк (група МЕ01-17), Владислав Булденко (група ЕК01-14), Олександр Грищенко (група МЕ01-14), Марина Губанова (група КН01-15с), Алберто Сільва Гунза (група МБ01-14-1м), Роман Денисенко (група МБ02-15), Ілля Кабацюра (група МН01-15), Антон Копитько (група ЕП01-16), В'ячеслав Новіков (група КН01-16с), Данило Онищенко (група МН03-15), Євгенія Приходько (група ЕП01-14м), Леонід Хомичев (група МН01), Микита Чесак (група ТЕ01-15).

Фоторепортаж Сергія БЕЗДЕНЕЖНИХ та Віктора СЕРДЮКА

[Перейти до змісту](#)

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ТВАРИН

Осінь – настав час добра

Всесвітній день тварин, або Всесвітній день захисту тварин, відзначається в усьому світі щорічно 4 жовтня. Він був заснований на Міжнародному конгресі прихильників руху на захист природи, який відбувався в 1931 році у Флоренції (Італія).

Це не свято в прямому сенсі цього слова, цей день потрібен для усвідомлення людьми необхідності захисту тваринного світу. Для залучення громадськості до проблеми використання диких тварин в цирках і дельфінаріях. Для підвищення активності в захисті безпритульних тварин і створення притулків для них, для привернення уваги до проблеми стерилізації домашніх тварин.

У нашому місті, як і в усій Україні, також відзначали цей день. Сотні мешканців Дніпра вийшли на мітинг на захист прав тварин. Основна мета – зібрати якомога більше людей, які турбуються про тварин, і направити всі сили на боротьбу з жорстоким поведінням і

використанням звірів в корисливих цілях.

Питання знущання над тваринами активно вирішують не тільки в Дніпрі, а й у всій Україні досить давно. Деякі криваві події виходять за рамки людяності, і добре, що зовсім нещодавно в Україні був прийнятий закон про покарання за жорстоке поводження з тваринами аж до позбавлення волі. Тому ті, кому небайдужа доля тварин, беруть активну участь і відповідальність за проведення подібних мітингів і заходів.

Я сама брала безпосередню участь у цій ході. Початок заходу було призначено на 12 годину біля каруселі на Європейській площі, а завершився він під стінами Цирку. Мені, як і більшості цивілізованих людей, небайдужа доля всіх тварин. Одна з головних проблем на сьогоднішній день – це те, що з Європи в нашу країну збираються перенести хутряні ферми, з чим наші активісти серйозно борються, і ми вже підписали петицію. Далі ми прагнемо домогтися повної заборони не тільки пересувних, а й стаціонарних цирків з тваринами у всій Україні, а в подальшому, щоб цей пережиток минулого зник взагалі.

Ми боремося за заборону використання тварин для медичних та косметологічних експериментів і тощо. За обмеження контактних зоопарків і заборону експлуатації тварин для жебракування та фотопослуг. За розвиток реабілітаційних центрів і притулків для тварин. Також бажано створити зоополіцію, щоб вона стежила конкретно за гуманністю поводження з тваринами.

Ще одна актуальна для нашої країни проблема – це стерилізація тварин. Власники домашніх улюбленців найчастіше не замислюються про це. Але, на жаль, неконтрольоване розмноження домашніх тварин веде до збільшення кількості безпритульних. Не кожен може прилаштувати маленьке кошеня чи цуценя, і вони в кращому випадку опиняються в притулку, а в гіршому – гинуть на вулиці.

У Дніпрі існує безліч товариств захисту тварин, але це некомерційні та недержавні організації. Вони існують за рахунок пожертвувань пересічних людей та ентузіазму волонтерів. Одне з таких товариств захисту тварин – «Вірність» – регулярно проводить благодійні акції зі стерилізації домашніх тварин спільно з клініками міста. З 1 по 31 жовтня проходила акція зі стерилізації котів і собак. Сама операція, завдяки новітнім технологіям, цілком безпечна. А гроші, зібрані від проведення акції, підуть на стерилізацію безпритульних тварин.

Я закликаю всіх читачів приєднатися до допомоги тваринам. Жертвувати на притулки для звірів, не бути байдужими до бездомних тварин, творити добро, і світ стане кращим!

Вікторія СВИРИДОВА,
старший інспектор по контролю у НМетАУ

[Перейти до змісту](#)

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Ще раз про студентське самоврядування

У 1998 році в процесі демократизації вищої освіти Закон України «Про вищу освіту» був доповнений статтею № 38, в якій говорилося про впровадження студентського самоврядування. Тоді ж активними та свідомими студентами була створена рада студентів Національної металургійної Академії України. Основним завданням студентської ради НМетАУ було і залишається створення умов для активної участі всіх студентів у повсякденному житті академії, його вдосконалення та прагнення різноманітності. Пізніше, в січні 2010 року були внесені нові зміни до Закону України «Про вищу освіту», які надали органам студентського самоврядування більше повноважень та обов'язків.

Головні цілі та завдання студентської ради НМетАУ:

Турнір КВК-2017 до Дня енергетика

- забезпечення виконання студентською молоддю своїх обов'язків як громадянина і студента;
- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів;
- організація дозвілля та відпочинку студентів;
- участь в охороні громадського порядку;
- сприяння створенню необхідних соціально-побутових умов для студентів академії, надання рекомендацій при поселенні студентів у гуртожитки;
- виховання патріотизму, потреби

дотримуватися чинного законодавства, моральних та етичних норм;

- здійснення міжвузівської та міжнародної співпраці;
- популяризація здорового способу життя, запобігання вчиненню студентами правопорушень, вживанню ними алкоголю, наркотиків тощо;
- захист законних прав та інтересів студентів в органах державної влади та управління;
- сприяння працевлаштуванню студентів;
- організація культурно-освітньої та фізкультурно-масової роботи.

Студентська рада НМетАУ активно співпрацює зі студентськими організаціями та іншими університетами, громадськими організаціями, молодіжними об'єднаннями. Органи студентського самоврядування НМетАУ є одними з найактивніших у всеукраїнському молодіжному просторі в круглих столах, конференціях, пленумах і робочих групах з питань студентського самоврядування та актуальних студентських проблем.

На сьогоднішній день в студентській раді активно функціонує 6 відділів: культурно-масовий, спортивний, соціальний, організаційний, інформаційний та науковий. Студентська рада НМетАУ запрошує небайдужих до своїх лав, до дружної сім'ї, активного, цікавого та енергійного колективу! Ми вважаємо, що

М. Тарасова

НМетАУ є найкращим університетом України. Високий рівень підготовки завжди демонструють студенти і випускники НМетАУ. Завдяки спільним системним діям адміністрації та всіх студентів через студентську раду академія постійно розвивається, студентське життя стає ще більш різноманітним і насиченим.

«Студенти для студентів» – під таким гаслом працюють активісти студентської ради НМетАУ.

Марія ТАРАСОВА,
студентка групи МВ01-16-1,
заступниця голови ради студентів факультету
матеріалознавства та обробки металів

[Перейти до змісту](#)

Профорієнтаційна робота: погляд студента

Від редакції. Вступна кампанія – це гостра та болюча проблема для багатьох університетів України, у тому числі й для нашої академії. На засіданні вченої ради 22 жовтня ректор академії О.Г. Величко вчергове порушував питання про ефективність профорієнтаційної роботи на кафедрах. Можливо, звичні методи такої роботи себе вже вичерпали, і потрібні якісь свіжі ідеї. Ми пропонуємо вашій увазі думку студентів про те, якою має бути профорієнтаційна робота.

Для вирішення проблем збільшення вступу абітурієнтів до ЗВО спочатку потрібно дізнатися про популярність навчального закладу, переваги конкурентів і про цільову аудиторію, тобто майбутніх студентів. І після цього будувати маркетингову кампанію академії.

Є велика кількість методів залучення студентів. Почати варто зі старого методу, тобто прямої агітації в школах і ліцеях міста. Але методи такого залучення давно застаріли у зв'язку з тим, що часто рекламою займаються люди, які працюють у ЗВО та щороку «крутять одну й ту саму грамплатівку» на таких зустрічах. У даному випадку дуже сильно допоможуть зміна та легкий «струс».

Надайте студентам можливість проводити ці зустрічі. Адже цільова аудиторія легше повірить студенту, який бачить все зсередини і зможе відповісти на багато питань, підсолодивши все це дуже веселими й цікавими історіями про студентське життя.

Якщо є студенти з непрямих районів припливу студентів, зокрема, з інших областей, то бажано дати їм можливість провести таку піар-кампанію і в інших областях країни, це збільшить як зацікавленість, так і обсяг охопленої аудиторії.

Також студентам не завадило б віддати і сферу залучення аудиторії в соціальних мережах. Студенти зможуть на повну відкрити завісу життя в університеті, і тим самим привернути якусь кількість абітурієнтів під прапори нашого ЗВО.

Старий добрий день відкритих дверей може стати непоганою підмогою, якщо йому надати незвичайний вигляд. Найчастіше це нудні прогулянки з розповідями про університет і виступи в концертній залі. Дамо волю емоціям і влаштуємо танці й пісні в коридорах академії, це виглядатиме незвично і творчо. Можна ще до цього додати і звичайний відкритий урок, але дуже красиво розіграний, де буде спостерігатися повна гармонія спілкування студентів із викладачами. Якщо ця ідея дуже сильно відходить від канонів, то просто робимо акцент на концертну програму, де відеошоу про факультети і кафедри чергується з розповідями студентів академії.

Було б непоганим бонусом ще зробити навчання незвичайним. Це означає із залученням або досвідчених фахівців, або нетрадиційних місць навчання, наприклад, на підприємствах за прямою спеціалізацією.

Але це все дрібниці, які привернуть зменьку людей. Хороша піар-кампанія ЗВО вимагає багатьох незвичайних рішень. Потрібно намагатися безпосередньо контактувати з майбутнім абітурієнтом. Початок цьому всьому можуть покласти змагання або конкурси при університеті для середніх навчальних закладів. Починаючи від простих спортивних змагань, закінчуючи виставками талантів. Також було б непогано створити свою наукову гру за типом «Що? Де? Коли?».

Дуже непоганою перевагою може стати й відкриття рідкісних спеціалізацій, які важко знайти в регіоні або країні.

Остаточною фішкою можуть стати особливі акції або бонуси. Найстаріший і найпростіший бонус – це працевлаштування після закінчення навчання. Непоганим бонусом також можуть бути акції на проживання в гуртожитку (наприклад, у перший навчальний рік абітурієнт платить за гуртожиток, а на 2-му курсі йому надають 1 місяць безкоштовно (або знижку 50% на 2 місяці).

Також непоганою підмогою може послужити участь університету в програмі Au Pair. Це програма поглибленого обміну, де студенти не просто їдуть до іншого ЗВО, а відбувається обмін сім'ями на певний термін. Це допомагає і студентам і університету в отриманні досвіду інших країн. Відмінною рекламою можуть стати й цікаві організації при академії за типом студії звукозапису, фото- та відеостудії з камерами і хромакеєм або театр.

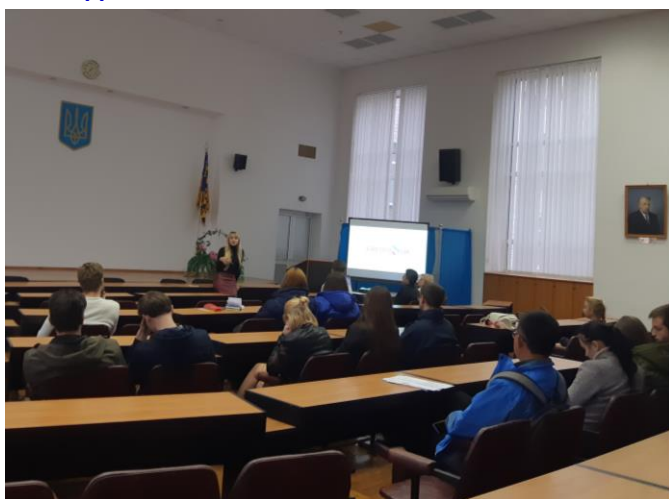
I. Холопик

Ігор ХОЛОПІК,
студент групи ТЕ01-17

[Перейти до змісту](#)

Стипендіальна програма «Завтра.UA»

31 жовтня в Національній металургійній академії України відбулася зустріч студентів з координатором стипендіальної програми Фонду Віктора Пінчука «Завтра.UA» **Іриною Беседою**.

Ірина, використовуючи цікаві презентації та відео, розповіла, що програма «Завтра.UA» працює вже 13-й рік і є єдиною приватною стипендіальною програмою в Україні. За цією програмою кожного року обираються 100 переможців по всій Україні, які впродовж року отримують щомісячну стипендію в розмірі 2240 грн., причому ця стипендія не залежить ні від академічної успішності, ані від навчання за контрактом. За 12 років спільнота «Завтра.UA» зросла до 2500 осіб. І ця програма – це не тільки стипендія, яка

ніколи не є зайвою, це насамперед можливості. Стипендіати «Завтра.UA» разом розробляють і реалізують соціальні та бізнес-проекти. Проекти можуть бути найрізноматнішими – від допомоги комусь до IT- або економічних, навіть глобальних. Фонди-партнери дають гранти на розвиток, фінансують стартапи. Члени спільноти діляться один з одним знаннями, досвідом і контактами, знаходять нових друзів з усіх куточків України, формують команди для реалізації перспективних ідей. Крім того, програма надає необхідну інформацію в будь-якій галузі, підтримку і поради від колег-однодумців у професійних і особистих питаннях, зв'язки з потенційними партнерами проектів, необхідні консультації експертів, висвітлення досягнень стипендіатів, рекомендації потенційним роботодавцям, публічні лекції всесвітньо відомих політиків, мислителів і громадських діячів, участь у форумі молодих лідерів під час Щорічних зустрічей Ялтинської Європейської стратегії (YES), участь в проектах PinchukArtCentre, Фонду Олени Пінчук, Фундації Coca-Cola, Interpipe, Global Office.

Світлина на згадку

Для участі в конкурсі необхідно надати власну наукову роботу з будь-якої спеціальності або спеціалізації, яка проходить обов'язкову перевірку на плагіат. Обов'язковим є відгук на конкурсну роботу від наукового керівника або іншого авторитетного вченого. Кожну роботу оцінюють до семи експертів.

Ірина також рекомендувала показувати у своїй заявці всі свої досягнення: участь у конференціях та круглих столах, публікації, будь-які сертифікати, довідки про участь у чомусь тощо, оскільки це дає додаткові бали. Але головною все ж є цінність наукової роботи.

Зустріч викликала зацікавленість у присутніх студентів. Ірині довелося відповідати на численні запитання.

Докладніше про умови конкурсу можна дізнатися на сайті zavtra.in.ua та на facebook.com/zavtra.ua. Адреси для контактів: konkurs@zavtra.in.ua та info@zavtra.in.ua.

Дерзайте!

**Ніна НИКИФОРОВА,
Фото Анастасії ГАМОВОЇ та Віктора СЕРДЮКА,
[Перейти до змісту](#)**

Ніч першокурсника

У багатьох університетах є традиція проводити знайомство з новими студентами під час дискотеки. Така традиція існує й у НМетАУ. Цього року було вирішено провести дискотеку в концерт-холі «Мулен Руж». Голова ради студентів Анастасія Гамова та адміністратор «Мулен Руж» добре все організували.

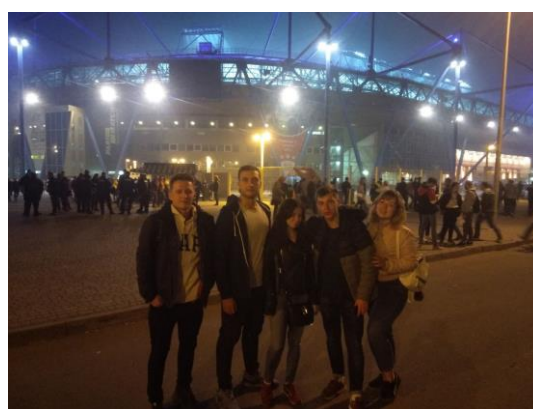
Дискотека тривала всю ніч з 18-го на 19-те вересня й зібрала студентів усіх факультетів академії. Не дивлячись на те, що дійство відбувалось у будній день, зала була заповнена повністю, енергія лилася з кожного кутку зали. Звучали нові та старі пісні, зала підспівувала, хлопці запросили дівчат на повільні танці. А потім студенти придумували нові рухи та поєднання, а також підхоплювали ідеї інших. Були проведені деякі простіші конкурси, і розігрувалося багато призів. Призами були запрошення до квест-кімнат та анти-кафе. Дискотека закінчилася о 6:00 ранку, і всі з добрим настроєм роз'їхалися по домівках і гуртожитках. А за 2-3 години, незважаючи на вплив бурхливої ночі та враження від нових знайомств, випивши міцної кави, всі пішли на навчання до академії.

Ігор ХОЛОПІК,
студент групи ТЕ01-17

[Перейти до змісту](#)

Неймовірний матч

Міська рада виділила 200 безкоштовних квитків на футбольний матч Україна-Чехія, який відбувся 16 жовтня в Харкові. Ми як справжні патріоти, звичайно, погодились і поїхали підтримувати збірну України. Емоцій маса. Все почалося з того, що нам провели інструктаж з техніки безпеки на трибунах. Після цього весь наш вечір проходив за вже готовим таймінгом. Нас зустріли доброзичливі представники поліції Харкова та проводили до метро. І ось ми стали частиною нашої української збірної. Близько 10 тисяч людей із прапорами, шарфами та дудками йшли центральними вулицями Харкова і тим самим заохочували перехожих приєднатися до маршу фанатів. На самому стадіоні атмосфера була неймовірна. Відчувалася максимальна підтримка нашої збірної. Всі, як один, співали «Червону руту», кричали «Україна, вперед!» та багато інших кричалок. Можливо, це й допомогло нашим футболістам виграти матч з рахунком 1:0.

Ігор ХОЛОПІК,
студент групи ТЕ01-17

[Перейти до змісту](#)

Спортивні новини

Онищенко, Ілля Кабацюра, Микита Джурко) було корисно проявити себе лідерами.

15 жовтня відмінно виступили на студентському турнірі в Харкові студенти-баскетболісти нашої академії. Програвши в жорсткій боротьбі команді першої ліги з м. Краматорська, команда НМетАУ послідовно обіграла команди студентів Харківського національного університету радіоелектроніки та господарів турніру студентів Харківського національного університету ім. Каразіна. Від себе хочу похвалити всіх хлопців: Данилу Онищенка, Іллю Кабацюру, Микиту Джурка, Олега Крошного, Руслана Ісаєва, Діму Берхіна, Влада Астафурова і перспективного першокурсника Ігоря Авраменка. У складних іграх характер «Металу» проявився повною мірою. А по суті турнір був потрібен для гравців, які підтягуються до основного складу. З основних гравців було менше половини, але й їм (Данила

Сергій БЕЗДЕНЕЖНИХ,

тренер команди, старший викладач
кафедри фізичного виховання

[Перейти до змісту](#)

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Моніторинг реалізації проекту Erasmus+ EDUQAS

Імплементация системи забезпечення
якості освіти через співробітництво
університету-бізнесу-уряду у ЗВО
586109-EPP-1-2017-1-RO-EPPKA2-CBHE-SP

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

11 жовтня у м. Київ в Інституті вищої освіти Національної академії педагогічних наук України відбувся моніторинг реалізації проекту Erasmus+ «Імплементация системи забезпечення якості освіти через співробітництво університету-бізнесу-уряду у ЗВО» (EDUQAS), в якому взяли участь представники всіх українських університетів-партнерів, а також представник МОН України. Більш докладно про цей проект можна прочитати в № 8 «Кадрів металургії» за 2018 рік (http://nmetau.edu.ua/file/2018-1104-km-no_8.pdf).

Цей захід зазвичай проводиться Національним офісом Erasmus+ на другому році реалізації проектів програми Еразмус+ з метою моніторингу плану виконання завдань проектів, визначення досягнень та прогалин, а також надання критичних зауважень та рекомендацій щодо досягнення мети проектів.

Координатор проекту в Україні професор Ірина Золотарьова (Харківський Національний Університет ім. С. Кузнеця) надала загальну характеристику проміжних результатів імплементації проекту, а саме, менеджменту проекту, комунікації між вітчизняними та європейськими партнерами та фінансові питання.

З метою обговорення деяких питань з менеджменту проекту та комунікації із партнерами країн Європейського Союзу було організовано Скайп-конференцію з Грандхолдером проекту – університетом Крайова (Румунія).

Кожен з вітчизняних партнерів презентував результати імплементації проекту EDUQAS у своєму університеті.

Представники Національної Металургійної Академії України начальник відділу міжнародного співробітництва НМетАУ А.Л. Петренко та доцент кафедри електрометалургії О.В. Жаданос презентували результати виконання проекту у нашій академії.

Обговорення результатів проекту

Робота Національної металургійної академії України була оцінена позитивно. Зокрема, представники моніторингової комісії відзначили відмінну систематизацію звітних матеріалів у відповідності до робочих пакетів проекту та чітке дотримання календарного плану, успішність результатів з удосконалення системи забезпечення якості вищої освіти.

За результатами зустрічі намічено подальші кроки з імплементації проекту EDUQAS – вдосконалення системи забезпечення якості освіти в університетах з більш активним залученням студентів та роботодавців.

Олександр ЖАДАНОС,
доцент кафедри електрометалургії

[Перейти до змісту](#)

3 ІСТОРІЇ МЕТАЛУРГІЇ

Метали в прикладному мистецтві середньовіччя Частина 1

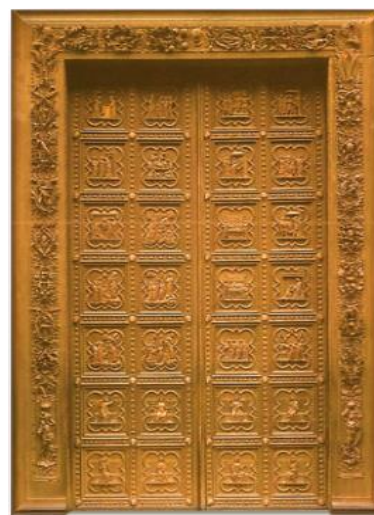
В середині XII століття в церквах Північної Франції з'явилися перші ознаки нового стилю – готичного, який вважався «варварським».

Поширенню готики сприяла поява чернечих орденів, члени яких закликали повернутися до євангельських ідеалів простоти й бідності. В ході реформування церкви засновники орденів сприяли оновленню мистецтва. Спостерігається підйом релігійної свідомості – пробуджується інтерес до Святого Письма, з'являються перші переклади Біблії. Прагнення наблизитися до народу сприяло будівництву церков поблизу міських центрів. Посилення влади деяких міст-республік в Італії, міські комуні яких за Фрідріха I Барбаросси отримали незалежність, сприяло їх бурхливому розквіту. У нових містах найбільш помітною будівлею стає собор як символ політичної незалежності міста. Ремісники і торговці стали об'єднуватися в цехові корпорації, які приносили в скарбницю міста великі податки, що сприяло розквіту культури міст.

Ослаблення впливу релігії на європейське суспільство привело до усвідомлення значущості людини. Філософи, письменники, художники і скульптори звернулися до людини як вінця творіння Бога. В результаті в Італії зародився світський світогляд – гуманізм. Ремісник стає творцем, художником, скульптором, архітектором і живописцем.

Середньовічне прикладне мистецтво, будучи безпосереднім атрибутом церковних обрядів, в окремих випадках набувало переважного значення в порівнянні з іншими засобами художнього впливу і стояло в одному ряду з живописом і скульптурою. Художнє ремесло, що виникло спочатку в монастирях, які були тоді центрами культури феодалного суспільства, з моменту зародження міст переходить в руки світських ремісників, які продовжують виконувати замовлення церкви. Середньовіччя дало світові велику кількість виробів із золота, срібла, бронзи, міді з емаллю тощо. Вироби з металу, які належали до однієї з основних галузей художнього ремесла, дали досить яскраві твори, які відігравали важливу роль в загальному розвитку мистецтва тієї епохи. Яскравою подією епохи став Лоренцо Гіберті.

Лоренцо Гіберті (1381 – 1455) – італійський скульптор флорентійської школи. В юності він навчався у золотих справ майстра, а з 1401 року займався переважно скульптурою. Відомо, що Лоренцо переміг в конкурсі на прикрашення бронзових дверей баптистерію Сан-Джованні, що знаходиться поруч із собором Санта Марія дель Фьоре. Баптистерій мав трое воріт: південні, північні і східні. Південні ворота створив Андреа Пізано, основними темами яких були «Життя Івана Хрестителя» і алегорії «Чеснот». Для цього конкурсу були відібрані сім майстрів. Всі вони повинні були виконати контрольну роботу – «бронзову історію», подібну до роботи Андреа Пізано. Кожен з

**Андреа Пізано. Південні
ворота баптистерію
(1330 – 1336).
Бронза, позолота**

учасників, за словами Вазарі¹, «... взявся за роботу з усіляким завзяттям і старанням, вкладаючи в неї всі сили і вміння, щоб перевершити один одного в досконалості, і приховуючи в таємниці те, що вони робили, щоб не було збігів». Лоренцо, керований своїм наставником і батьком Бартолуччо, займався виготовленням моделей з воску і гіпсу. Цікаво, що при цьому він показував свої моделі всім бажаючим. У 1402 році були підведені підсумки такого змагання, і 34 видних художники прийняли роботи Брунеллескі і Гіберті. Але Філіпе Брунеллескі погодився, що замовлення слід віддати Лоренцо Гіберті.

**Північні ворота
баптистерію**

Отримавши замовлення на прикрашення північних дверей баптистерію, Гіберті прославив себе, створивши найбільший шедевр італійського мистецтва епохи кватроченто. Лоренцо композиційно повторив роботу Пізано, вилив 28 невеликих рельєфів, укладених в обрамлення готичної форми. На 20 рельєфах виконано сцени з «Нового Завіту», а на інших – зображені «Євангелісти» і «Вчителі церкви». При цьому між полями рельєфів прокладені декоративні гірлянди, на перетині яких у високому рельєфі вилиті голови: портрети учнів Гіберті і його близьких, в тому числі і його автопортрет.

Починаючи роботу, Гіберті виготовив дерев'яний остов точно за розмірами дверей, розділений на окремі поля. У ці поля повинні були бути вставлені сюжетні рельєфи. Виготовивши форму за

**Автопортрет
Лоренцо Гіберті**

моделями (віск і гіпс), він висушив форму в приміщенні, яке найняв проти церкви Санта Марія Нуова. Тут він склав величезну піч і приступив до виливання. Однак воно не вийшло. Проаналізувавши помилки, він виготовив іншу форму так, що про це ніхто не знав, і повторив виливання. На цей раз литво було дуже добрим. Після цього Лоренцо став виливати послідовно всі інші рельєфи і, обробивши їх, вставляв на місце. Робота з виготовлення дверей тривала майже 25 років.

Коштувала вона двадцять дві тисячі флоринів, а важила бронзова брама тридцять чотири тисячі фунтів. За час виконання замовлення майстерня Гіберті стала школою для художників і скульпторів. З цієї школи вийшли Паоло Уччелло і Донателло.

Вазарі вважав Лоренцо Гіберті кращим майстром рельєфу в Італії. У цих рельєфах помітні готичні риси – подовженість фігур, їх змінна постановка і умовний вигин, текуча плавність складок убрань, складне обрамлення у вигляді квадрифолієв². Фахівці відзначають, що виконання рельєфів цілком поєднується з ренесансною розповіддю, правдивістю і різноманітністю деталей. При цьому майстер вводить в композицію елементи реальної обстановки – архітектуру, рослинність, море і скелі.

¹ Джорджо Вазарі (1511 – 1574) – італійський архітектор, художник, теоретик та історик мистецтва (ред.)

² Квадрифолій – замкнена фігура з двома взаємно перпендикулярними осями симетрії, утворена чотирма півколами, які звернені опуклістю назовні (авт.)

Але найбільш прославленим твором майстра, найголовнішим твором його життя прийнято вважати треті (східні) двері баптистерію, над якими Гіберті працював 27 років (з 1425 по 1452 рр.). Ці двері увійшли в історію під назвою «Райські ворота». Зараз вони знаходяться в соборі у Флоренції, оскільки ощадливий народ Італії сховав їх для нащадків, залишивши біля входу прекрасні копії. Дійсно, всі хто їх бачив, вражені не тільки чудовою роботою скульптора і художника, а й чудовою роботою справжнього ливарника, який з рідкого металу вилив диво. За словами Вазарі, «райськими» ці ворота назвав Мікеланджело.

**Східні ворота баптистерію
«Райські ворота»**

Фахівці вважають, що саме робота Гіберті породжувала у Флоренції нову епоху в історії культури, народжувала Ренесанс. Перед Лоренцо при створенні нового шедевра стояло складніше завдання зобразити різні події біблійної історії. Для цього він відмовляється від квадрифоля й обирає квадрат як більш стійку форму і зручну для перспективної побудови. Спочатку він розділив поле на 24 квадрати, але місця не вистачало, оскільки майстер збирався розмістити в полі багато фігур.

Тому він вирішує збільшити поля за рахунок зменшення кількості рельєфів до десяти. Таким чином, за новою схемою площа дверей була розділена на десять рівних квадратних полів. По краях квадрата він задумав виконати скульптурне обрамлення. З боків полів майстер розташував ніші, в кожній з яких поміщається високорельєфна статуетка. Зокрема, Самсон, який охопив колону; Ісус Навин, який говорить, немов звертаючись до війська; безліч пророків і сивіли. Всі вони в одязі зі складками, які спадають зі спини, в головних уборах і різних прикрасах.

Фрагменти «Райських воріт» та сюжети північних воріт з обрамленням у вигляді квадрифолів

По кутах всіх десяти панно, в колах Лоренцо розмістив старих, юнаків та жінок. В середині дверей він зобразив голову свого батька Бартолуччо, а поруч з ним самого себе і сина.

У своїх рельєфах Гіберті досягає злиття фігур, пейзажу, архітектури, створюючи ілюзію глибини, простору, об'єму, в якому групи фігур утворюють єдиний ансамбль з пейзажем і архітектурою будівель. Для посилення просторового враження фігури переднього плану виконано у високому рельєфі, який при видаленні в глибину зменшується. Створюється враження, що тут майстер використовує гру світлотіні, як в живописі. Вважають, що це дозволяє ефективніше передати декоративне обрамлення з рослин, звірів, портретів учасників роботи і невеликих ніш з фігурами старозавітних персонажів.

Фахівці відзначають, що Гіберті кожен раз вибудовує в своїх рельєфах архітектуру. Це великі елементи будівель, на яких відбуваються зображені події, гори на задньому плані. Він ніби шарами вибудовує композицію, створюючи об'єм. І цікаво, що всі герої, яких він зобразив на рельєфах, одягнені в одяг флорентійців – його сучасників.

Валентин САВЕГА,
професор кафедри ливарного виробництва,
Валерій ХРИЧІКОВ,
завідувач кафедри ливарного виробництва,
Дмитро САВЕГА
Далі буде

[Перейти до змісту](#)

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 95-річчя від дня народження І.Ю. Лева (1923 – 2014)

5 жовтня цього року виповнилося 95 років від дня народження **І.Ю. Лева**, доктора технічних наук, професора, Почесного професора НМетАУ – людини, яка 61 рік свого життя віддала благородній справі підготовки фахівців у стінах Національної металургійної академії України, яка 27 років очолювала кафедру загальної та органічної хімії, той підрозділ, який створює фундаментальні підвалини для опанування професійних знань майбутніми металургами, ливарниками, матеріалознавцями, екологами, теплоенергетиками, вогнетривниками, коксохіміками ... До того ж ця людина усе своє свідоме життя присвятила науковим дослідженням, метою яких було відкриття таємниць структури чавунів та сталей і покращення їх технологічних властивостей. Великий внесок він також зробив у методологію викладання хімії та інших дисциплін у закладі вищої освіти.

Ісак Юхимович народився у Харкові. Його дитячі роки пройшли у відомому харківському районі Гончарівці (пам'ятаєте «Сватання на Гончарівці» Квітки-Основ'яненка?) на Конторській вулиці поблизу річки Лопань. Хлопець багато часу проводив біля неї. Мабуть через те й вирішив стати моряком. У 1939 р. він вступає до Херсонського морехідного училища.

У серпні 1941 р. добровольцем вступає до лав Червоної Армії. У складі 122 гвардійського стрілецького полку старший сержант бере участь у бойових діях, які проходили на сході України, на Донбасі та на берегах Дону. У грудні 1942 р. у бою з фашистськими загарбниками біля Сталінграду він був важко поранений, унаслідок чого було ампутовано частину лівого передпліччя. У березні 1943 р. після лікування у шпиталі Лев був демобілізований як інвалід війни.

На той час його мати перебувала в евакуації в Кемерові, і він їде до неї й починає важке мирне життя. Одночасно Ісак працює бригадиром у ВТК на заводі боєприпасів та вступає на навчання до Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту, який також знаходився у той час в Кузбасі.

Весною 1944 р. відбулося повернення інституту до Дніпропетровська, Ісак продовжує навчання й одночасно працює секретарем комітету комсомолу інституту. У 1948 р. по закінченні з відзнакою навчання він залишається працювати в інституті. Спочатку начальником навчальної частини, а потім асистентом кафедри органічної хімії.

У 1953 р. І.Ю. Лев переходить працювати до металургійного інституту на кафедру аналітичної хімії. І з цього часу і на все подальше життя ДМетІ стає його рідним домом, а питання аналітичного контролю, встановлення структури, хімічного складу та властивостей металургійних сплавів головною справою. Маючи фундаментальні хімічні знання, Лев вирішує розпочати дослідницьку роботу саме на стику хімії й металургії та металознавства. Під керівництвом члена-кореспондента АН УРСР К.П. Буніна він починає виконувати дисертаційну роботу, присвячену дослідженню розподілу легуючих елементів між фазами білих чавунів.

Разом з іншими молодими науковцями та аспірантами він пізнає премудрості металографічного аналізу, мистецтво виділення із зразків окремих неметалічних фаз і проведення різноманітних хімічних аналізів. Керівник прищепив молодому досліднику не тільки любов до наукового пошуку, а й залучив його до занять великим тенісом. Фізичний стан не став на заводі опануванню цієї азартної гри, і з цього часу Ісак Юхимович продовжував грати майже до 80 років.

Пізніше професор В.Х. Кацман напише про нього:

Не спорьте с ним о спорте,
Он ранги все презрев,
Сражается на корте,
Как настоящий лев!

Тенісисти-ветерани. І.Ю. Лев – другий праворуч

Іншою великою спортивною пристрастю Лева була місцева футбольна команда. На матчах «Металурга», а потім «Дніпра» він був постійно присутнім за будь якої погоди. У 70-80ті рр., коли «Дніпро» дістався європейських змагань, він разом із друзями-вболівальниками виїздив на матчі до Кривого Рогу, Харкова, Запоріжжя...

У 1957 р. І.Ю. Лев захистив дисертацію, а у 1960 р. був затверджений у вченому званні доцента. Саме в цей час відбулося

моє перше знайомство з Ісаком Юхимовичем. Протягом двох років він навчав нас, студентів-дослідників (група МФ-59) усім тонкощам якісного, кількісного та технічного аналізу. Багаточасові лабораторні роботи завжди були змістовними, емоційно насиченими, носили змагальний характер.

З притаманною йому наполегливістю І.Ю. Лев і надалі продовжує проведення наукових досліджень. У 1962 р. у видавництві «Металургія» виходить монографія «Карбідний аналіз чавуну», яка охопила усі наробітки, зроблені автором протягом майже десяти років. Ця робота й у наш час має великий попит у матеріалознавців.

У подальші роки дослідник багато уваги приділяє вивченню поведінки легуючих елементів у чавунах різних типів, опануванню різноманітних методів спектрального, фазового, рентгеноструктурного аналізу, досягненню тонкощів технологічних процесів виробництва металургійної продукції. У 1971 р. І.Ю. Лев успішно захищає докторську дисертацію на тему «Дослідження хімічної неоднорідності чавуну, яка виникає у процесі кристалізації». Його наукові розробки мали велике значення для вирішення проблем ливарного виробництва, технологій термічного зміцнення прокату, подальшого удосконалення методів фазового та структурного аналізу.

У 1974 р. Лев переходить працювати професором на кафедру загальної та органічної хімії. Як фахівцю найвищої кваліфікації й викладачу з великим досвідом йому доручається читання курсу неорганічної хімії для студентів хіміко-технологічних спеціальностей. На відміну від курсів хімії для інших спеціальностей, цей був значно більший (220 годин) і мав значний обсяг загальнотеоретичних розділів. Читання такого курсу потребує досконалого опанування лектором таких важливих тем, як «Квантово-механічна модель будови атому», «Сучасна теорія хімічного зв'язку. Метод молекулярних орбіталей», «Термодинаміка хімічних процесів» тощо. Треба сказати, що Ісак Юхимович у короткий термін гідно впорався з цим завданням. І той курс, який він читав протягом значного часу, був насичений цікавим лекційним демонструванням і жвавим обговоренням, сприймався студентами з великим задоволенням. Як наслідок, у студентів цього потоку завжди була велика кількість відмінних і добрих оцінок.

Треба зазначити, що початок 70-тих років знаменувався в інституті значними змінами в навчальному процесі. Завдяки енергійній діяльності ректора (спочатку Г.Г. Єфіменка, потім Ю.М. Тарана-Жовніра), перебудовувалися лекційні аудиторії, у навчальному процесі почали широко застосовувати технічні засоби навчання, змінювалася методологія навчання.

Серед аудиторій, які підлягали модернізації, однією з перших була предметна хімічна аудиторія. На кафедрі була створена провідна викладацька група (завідувач кафедри доцент Т.О. Грибанова, професор І.Ю. Лев, старший викладач Л.М. Клімашевський), яка всіляко сприяла здійсненню реконструкції (креативні ідеї до проекту, пошук та придбання унікального обладнання, контроль виконання будівельних і монтажних робіт, підготовка методичного забезпечення, впровадження новітньої технології у навчальний процес).

В результаті реконструкції в інституті з'явилась унікальна лекційна аудиторія з комплексом технічних засобів навчання та зворотним зв'язком, яка відповідала останнім педагогічним вимогам. Протягом багатьох подальших років цю аудиторію відвідували численні вітчизняні та іноземні візитери. Як відомо, фрагмент цієї аудиторії демонструвався у 1979 р. на міжнародній виставці. Досвід експлуатації комплексу цієї аудиторії був висвітлений у двох методичних виданнях з грифом МОН України.

Колектив кафедри загальної та органічної хімії в предметній аудиторії № 254. 2006 рік

У 1977 р. І.Ю. Лев обіймає посаду завідувача кафедри загальної та органічної хімії. Його зусилля як керівника були спрямовані на подальше вдосконалення діяльності підрозділу. На кафедрі відновлюється прийом до аспірантури, значною мірою збільшується обсяг науково-дослідних робіт, дослідницькі лабораторії поповнюються унікальним обладнанням.

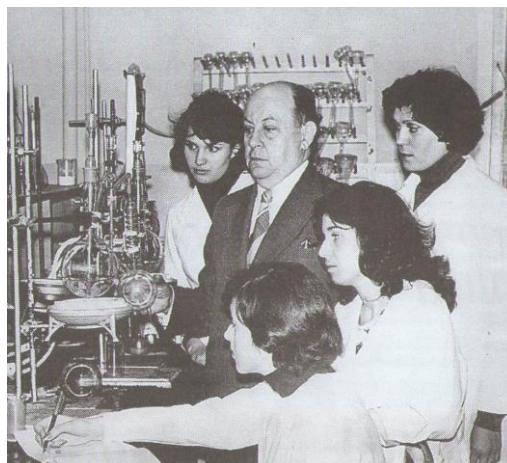
У цей час науковець вирішує змінити тематику пошуків. Його увагу привертає проблема Нітрогену у залізних сплавах. Розробляється методика

дослідження

поведінки цього елемента під час плавки, фіксації

його у металі в різних фазах, впливу утворених сполук на властивості металу. Протягом багатьох років наукові робітники кафедри під керівництвом професора Лева вирішують цю важливу проблему. Результати цієї роботи висвітлено у десятках статей, численних доповідях на конференціях. За цією тематикою захищено три кандидатські дисертації та написано дві змістовні монографії.

Велику увагу Ісак Юхимович приділяв також удосконаленню навчального процесу. У полі його зору були оновлення та поповнення лекційних плакатів і таблиць, розширення лекційного демонстрування, створення нових комплектів контрольних робіт,

І.Ю. Лев напередодні 90-річного ювілею

програмованих тестів та багато іншого. У цей час спільно зі співробітниками він пише декілька підручників для тих курсів, які читаються на кафедрі.

У 1999 р. завдяки зусиллям І.Ю. Лева Кабінет Міністрів України передає інституту комплекти меблів для чотирьох навчальних хімічних лабораторій (подарунок до 100-річного ювілею ДМетІ).

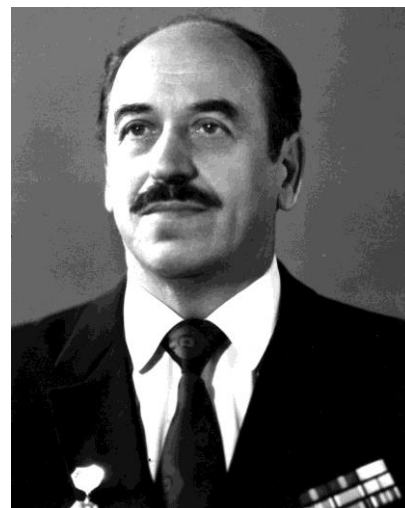
Багатогранна діяльність професора Лева на посаді завідувача кафедри тривала до 2004 року. Але співробітником кафедри він залишався до останніх днів свого життя (31.10.2014 р.), залишивши про себе світлу пам'ять як про інтелігентну, мужню, віддану, працьовиту людину.

Леонід КЛІМАСHEВСЬКИЙ,
декан гуманітарного факультету,
колишній професор кафедри
загальної та органічної хімії
[Перейти до змісту](#)

До 105-річчя від дня народження А.К. Алексеєва (1913 – 1979)

27 жовтня виповнилося 105 років від дня народження **А.К. Алексеєва**. Андрій Кирилович, доцент кафедри прикладної механіки ДМетІ, з 1944 до 1961 рр. був деканом механічного факультету. Потім він став засновником і першим директором Науково-дослідного інституту автоматизації чорної металургії (НДІАчормет).

Ну, а хто знає більше про декана як людину, ніж студенти його факультету? І ось справжній друг нашої газети, дописи якого вже не вперше з'являються на сторінках «Кадрів металургії», Юрій Давидович Поліський, випускник ДМетІ 1961 року зібрав спогади своїх однокурсників про Андрія Кириловича Алексеєва.

Згадуючи улюбленого декана

Згадуючи нашого улюбленого декана механічного факультету ДМетІ Андрія Кириловича Алексеєва, хочу особливо виділити деякі його прекрасні якості.

1. Він був скромною, товариською, доброзичливою людиною і відмінним викладачем.

2. Він виявляв особливу турботу, доброзичливість і бажання допомогти студентам з гуртожитку. Зокрема, прямота батьківську турботу проявив Андрій Кирилович в моїй долі, коли після закінчення першого курсу вечірнього відділення дозволив перехід на другий курс денного відділення з організацією зручного доскладання деяких іспитів і зі збереженням при цьому стипендії.

3. Він навіть в найбільш конфліктних ситуаціях повністю вникав в суть питання і знаходив справедливе рішення (принцип справедливості для нього був дуже важливим – все повинно було бути чесно, без наклепів).

4. Він створював навколо себе спокійну, теплу, ділову атмосферу, але був твердим, зокрема, при так званому «вибиванні» місць у гуртожитках, де перевага віддавалася технологічному факультету.

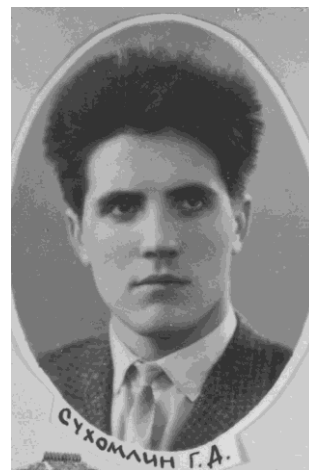
Моя добра пам'ять про Андрія Кириловича Алексєєва збережеться назавжди.

Михайло СКИПА,
студент групи МЗ-55-4А,
кандидат технічних наук,
заслужений діяч науки і техніки України

Учитель, друг і покровитель студентів

Андрій Кирилович Алексєєв був загальним улюбленцем нашого потоку МЗ-55. Він по-батьківськи піклувався про кожного студента, його доброта була природною властивістю його душі, і він щедро дарував її нам. Я вже на першому курсі назавжди запам'ятав його доброзичливу підбадьорливу з-під вусів усмішку, хоча, відверто кажучи, я був далеко не зразковим студентом. А може бути, саме тому? Може, він намагався утримати мене від необдуманих вчинків? Звичайно, я вдячний Андрію Кириловичу за навчання в ДМетІ не тільки технічним наукам, а й загальнолюдським цінностям, нормам поведінки, доброті, справедливості.

З роками я усвідомив, що він був також сміливим і принциповим. Пригадую, як дружно ми жили в гуртожитку на вул. Куйбишева, де побутова сторона з технічного забезпечення була на мінімальному рівні, а культурно-розважальна була відсутня зовсім. І ось на другому курсі, повернувшись після колгоспу в рідні пенати, ми з п'ятикурсником Анатолієм Ріпнивим з останків двох радіол зібрали в 22-й кімнаті, вікно якої виходило на подвір'я, «музичний центр», відкрили вікно, вивісили дві лампи по 200 ват, і вийшов цілком пристойний танцювальний майданчик. Природно, що я (зі своїм суперскромним арсеналом платівок, що легко б'ються, з «Ріо-Ритою», оркестром Варламова, а також рентгенівськими плівками з самопальними записами «Мурки» та інших хітів тих золотих часів) виявився дисководом нашої дискотеки, яка швидко стала популярною. Її дискографія стала поповнюватися за рахунок добровільних пожертвувань вдячних слухачів, і якось наприкінці тижня Сергій Кловський приніс дві або три платівки з деякими піснями Петра Лещенка: «У самовара», «Моя Марусечка» та іншими пісеньками, які не мали жодного політичного забарвлення. Тому я був здивований (і наляканий), коли до кімнати увірвалися обурені комсомольські активісти і конфіскували все, включаючи освітлювальні прилади. Наступного дня мене запросили до комітету комсомолу факультету та виселили з гуртожитку «за порушення внутрішнього розпорядку». Довелося ночувати в найближчому сквері на лавці, обернувшись газетами під сорочкою, тому, що ночі були вже холодні. На третій день Андрій Кирилович викликав мене, і ми з ним пішли до комітету, де наш декан пояснив В. Ошку та комітетникам, що їх завдання – виховувати студентів, подавати їм приклад, а не ловити «шпигунів». В. Ошко

мудро вирішив, що декан не дарма захищає якогось студента, і правда перемогла: мене повернули до гуртожитку.

Так, я втратив свої улюблені платівки Олександра Володимировича Варламова зі справжніми шедеврами джазу, який відроджувався в Радянському Союзі, зате придбав здатність цінувати, захоплюватися і наслідувати приклад справжнього вчителя, друга і покровителя студентів – Андрія Кириловича Алексеєва.

Георгій СУХОМЛИН,
студент групи МЗ-55-2,
доктор технічних наук, професор

Зустріч Нового року

Наближався новий, 1956-й рік, і наша дружна група МЗ-55-1 вирішила зустрічати його всім колективом разом. Питання з продуктами вирішувалося легко, але були дві проблеми – приміщення й міцні напої. Після важких пошуків рішення ми звернулися до людини, яку всі студенти не тільки поважали, але й любили – до нашого декана Андрія Кириловича Алексеєва. Через кілька днів завдяки улюбленому декану нам дозволили святкувати Новий рік в одній з аудиторій інституту. Причому Андрій Кирилович провів цю новорічну ніч разом з нами.

Дотепер пам'ятаю ту радісну і веселу зустріч, а декан відкрився нам ще з одного боку – він був душею компанії. Вирішилася і друга проблема: дівчатам дозволили пити шампанське, а юнакам – вино.

Алла ЧУБАР,
студентка групи МЗ-55-1

Директор НДІ

1960-й рік. Країна практично оговталася від післявоєнної розрухи, і життя вже ставило перед народним господарством нові масштабні завдання. Вирішення цих завдань пред'являло до якості металопродукції все більш високі вимоги. А виконати їх можна було тільки за допомогою автоматичних систем управління. Для ефективного вирішення цих проблем в Дніпропетровську 25 листопада була створена філія Київського інституту автоматики, і її першим директором став Андрій Кирилович Алексеєв.

До цього Андрій Кирилович був деканом мого механічного факультету ДМетІ, причому улюбленим деканом. Природно, ми – випускники ДМетІ за фахом «автоматизація» – прийшли до новоствореного інституту, а наш колишній декан, прекрасно знаючи кожного, з радістю приймав молодих енергійних інженерів.

Будучи відмінним викладачем, Андрій Кирилович прекрасно розумів, що для успішного функціонування інституту наші вузівські знання вимагають істотного доповнення.

Для цього він організував в інституті курси лекцій з вищої математики, які вів сам, і курси лекцій з автоматики, викладати на яких запросив професора гірничого інституту А.А. Іванова. Як показала практика створення нашим інститутом систем управління, це було правильним рішенням. Так, в 1973 році вперше в Радянському Союзі нашим інститутом спільно з низкою наукових і проектних організацій була розроблена і впроваджена на Первоуральському Новотрубному заводі система автоматизованого управління в трубній галузі.

За час керівництва Андрієм Кириловичем інститут з філії став інститутом союзного значення з гордим ім'ям НДІАчормет.

Треба сказати, що Андрій Кирилович був демократичним директором. Потрапити до нього на прийом було нескладно, він уважно вислуховував кожного і неодмінно намагався допомогти.

Юрій ПОЛІСЬКИЙ,
кандидат технічних наук,
заслужений винахідник України
член спілки письменників

Дуйбол

У другій половині п'ятдесятих до СРСР прийшло захоплення настільним тенісом. Відповідно до загальної моди і наш рідний ДМетІ придбав столики та необхідні комплекти для гри. Кілька столиків встановили у фойє актового залу і один столик на майданчику під горищем в корпусі з колонами. Цей майданчик зберігся до теперішнього часу. Але несподівано поширення набула інша гра на поверхні тенісного столика – «дуйбол» (від російського дуй та англійського ball, м'яч). Як написав один з випускників МІФІ того часу, «... ця дивовижна гра була близькою копією пінг-понгу. Такий самий стіл, так само потрібно перекинути кульку пінг-понгу на сторону противника. Але потрібно це зробити не ракеткою, а за допомогою струменя повітря, напружуючи всю міць своїх легенів. А головне, потрібно було зловити цю кульку на губи і направити точно на половину столу супротивника».

Дуйбол захопив все студентське співтовариство інституту. А оскільки столики було набагато менше, ніж бажаних грати, змагання нерідко переносилися на лекційний час. Тому проходили вони на майданчику під горищем, розташування якого приховувало гравців.

Природно, пропуски занять не могли сподобатися керівництву факультетів, і після довгого терпіння почалися «вилови» гравців.

Справа в тому, що перевірки відвідуваності лекцій робилися в кінці другої половини пари. Тому після першої половини, повністю відданий грі, студенти під час маленької перерви приходили на другу половину, і таким чином забезпечували собі повне алібі. Однак такий прийом викладачі досить швидко розгадали. У зв'язку з цим пригадується такий епізод. Йшла перша половина першої лекції. Мені випало битися в дуйбол з «першою трубою» нашого інститутського оркестру Валерієм Алмазовим. Вже не пам'ятаю, як закінчилося наше змагання, прозвенів дзвінок на перерву, і ми зробили перші кроки, залишаючи майданчик. На щастя, вчасно помітили Андрія Кириловича, що входив в аудиторію. Наступні події розвивалися так. Прикривши за собою двері, наш добрий декан попросив всіх затриматися.

– Зараз дуйбольники зайдуть на другу половину лекції, – сказав Андрій Кирилович, – і перший, хто увійде, буде позбавлений стипендії на весь семестр.

Треба сказати, що з нами вчився син Андрія Кириловича, такий же, як тато, доброї душі людина. Сталося так, що він трохи відстав з курсовим проектом, і цього ранку якраз його

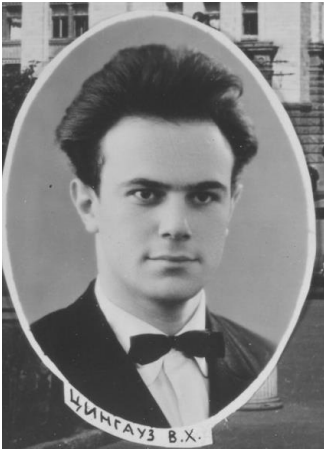
закінчив. І, перебуваючи в прекрасному настрої, він, щосили відчинивши двері аудиторії, видав:

– Хлопці, ура, зробив!

Сміх аудиторії чути було по всьому поверху. А невинно постраждалий Юра Алексеев семестр жив без стипендії.

Юрій ПОЛІСЬКИЙ

Пам'ять про цю прекрасну людину завжди зі мною

З Андрієм Кириловичем доля мене звела в двох його іпостасях.

У 1955 році я вступив до ДМетІ на механічний факультет. І всі роки навчання моя доля перетиналася з Андрієм Кириловичем. Він був нашим деканом. Ці не надто часті перетини зі мною як студентом зрозумілі. Але треба особливо підкреслити, – з дуже поважним деканом. Для багатьох студентів це було пов'язано з його розумінням проблем студентів, чого не було у деяких інших викладачів.

Мої частіші контакти з Андрієм Кириловичем виникли, коли я став культсектором факультету, а потім і інституту. Незважаючи на те, що головною його турботою був навчальний процес, Андрій Кирилович надавав мені неоціненну допомогу в організації всіх культурних заходів: репетицій, вечорів відпочинку, фестивалів.

Пам'ять про цю прекрасну, душевному людину завжди зі мною.

Володимир ЦИНГАУЗ,
студент групи МЗ-55-4А,
кандидат технічних наук

Ударник

У 1955 році на механічний факультет ДМетІ набрали 125 абітурієнтів, створили 5 груп МЗ-55, по 25 осіб в групі. Декан і деканат, крім турбот про навчальний процес і побут студентів, займалися організацією участі студентів в традиційних демонстраціях 7 листопада та 1 травня і виступах на щорічних

факультетських вечорах. Ми по-своєму сприймали ці заходи. Ось один кадр з моїх репортажних

зйомок. У центрі Вадим Большаков, майбутній академік Академії наук України, директор Інституту чорної металургії НАН України.

В той час, під враженням фільму

«Карнавальна ніч», який зламав багато бар'єрів, і на нашому факультеті був організований естрадний оркестр. Організатором, керівником і солістом (акордеон, фортепіано) був Андрій Кожевников, мені довірили керувати ударною установкою. За аналогією з фільмом, вона повинна була розташовуватися на вершині конструкції. В її збірці брали участь всі. Я, перебуваючи на верхівці, не глядячи, смикнув когось за плече: «Подай молоток», і я отримав молоток, а не догану за вільне поводження з деканом факультету. Це був Андрій Кирилович Алексєєв.

А шлях «ударника» я продовжив і далі, у вісімдесяті став «Ударником 9-тої п'ятирічки», а вже в наш час «акомпаніював» Леді Газі на ударних в Музеї мадам Тюссо.

Валентин ВДОВІН,
студент групи МЗ-55-1,
кандидат технічних наук, доцент

Він допомагав завжди

Не вмію викладати емоції при згадці про Андрія Кириловича Алексєєва, але вони всі найприємніші й теплі.

З родиною Алексєєвих жили ми по сусідству на вулиці Запорізькій, буд. 6 (зараз це вул. Спаська). У той час на нашій маленькій вулиці з 8 будинків кожен знав кожного. Зі шкільних років ми дружили з його сином Юрієм. Природно, я був знайомий і з самим Андрієм Кириловичем. Він був товариською людиною, часто спілкувався з нами – дітьми, цікавився нашими дитячими справами.

Після закінчення школи, вступаючи до металургійного інституту на механічний факультет, я не добрав одного балу до прохідного і був змушений покинути стіни вишу. Але несподівано зустрів там свого сусіда. Андрій Кирилович, дізнавшись про мої біди, повідомив, що він декан факультету промислового транспорту (ПТ), і що прохідний бал на його факультеті навіть нижчий за мій. Таким чином, волею випадку я став ПеТешніком, а пізніше, через рік, з його ж згоди, перевівся на механічний (МЗ-55) факультет в групу «автоматників». Незабаром, не пам'ятаю точно, коли саме, Андрій Кирилович став деканом механічного факультету. Не помилюся, якщо скажу, що він був улюбленцем всіх студентів факультету. З

проблемами в навчальному процесі ми, студенти-механіки, йшли до нього за допомогою без боязкості, будучи твердо переконані – Андрій Кирилович обов'язково допоможе. І допомагав він завжди!

Євген ПОДКОВИРІН,
студент групи МЗ-55-5А,
кандидат технічних наук
[Перейти до змісту](#)

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

Про життєву філософію

Холодні осінні вечори схиляють подруг додати до кави трохи рому чи коньячку. Тоді стає одразу тепліше всередині, думки яскравішають і набувають масштабності. Відчувається бажання у жінок розповісти ... про свою життєву філософію.

- Не завжди можна почати життя з чистого аркуша ... але можна змінити почерк.
- Дипломатія – це мистецтво так напаскудити іншому, щоб у нього залишився легкий смак лісових ягід. А ще, моя люба, дипломатія – це вміння послати людину так до біса, що вона почне збиратись у подорож.
- Відношення до оточуючих сильно залежить від того, для чого вони тебе оточили.
- Питаю у друга: «Що тобі більше подобається: жінки чи вино?». А він відповідає:
 - Це залежить від року випуску.
- Жінка після тридцяти, дорогенька, небезпечна – вона ще молода, красива, але вже не дурна.
- Як казала моя бабуся: «Життя – це рух. Тільки хтось ворухить мозком, а хтось хлопає вухами».
- Хто не вміє отримувати радість від малого, подруго, той ніколи не буде задоволений, маючи багато.
- Треба, подруго, жити як японці: не торописся, не хвилювася і посміхася.
- Ой, моя дорогенька, розумна дівчина завжди добре знає, коли включити дуру ...
- Якщо тебе незаслужено образили, повернись і заслужи!
- У жінки так швидко змінюється погляд на життя, що вона сама за ним не встигає. Вже розлюбила, але ще ревнує. Вже пробачила, але ще лається.
- Я шукаю у людях тільки хороше. Погане вони мені самі показують.
- Кажуть, що старість не може врятувати від кохання, а от кохання може врятувати від старості. Тому я постійно в когось закохуюсь ...

- Жінка повинна бути коханою, щасливою, чарівною, а більше вона нікому нічого не винна.
- «Перфекцифігіст» – це людина, яка хоче зробити щось добре, але й так згодиться.
- Ти знаєш, подруго, яка різниця між феєю й відьмою?
- ???
- Десяток років подружнього життя.
- Філософія моєї матері: «У моєму віці поспішати небезпечно ... нервувати шкідливо ... довіряти глупо ... а боятися пізно. Залишається тільки жити, причому у своє задоволення».
- Життя – це мистецтво вилучати значну користь з незначних життєвих обставин.
- Так у чому сенс життя, подруго?
- Зараз сказати не можу. Відключений Інтернет.

Куточок гумору підготувала
редакція «Кадрів металургії»

[Перейти до змісту](#)
